

Bezinning 154: Het wijnwonder van Kana 2

Ook bezinning 129 gaat over dit evangelieverhaal.

Johannes 2, 1-11 = 2° zondag C-jaar

Het Woord

Op de derde dag was er een bruiloft in Kana, in Galilea. De moeder van Jezus was er en ook Jezus en zijn leerlingen waren op de bruiloft uitgenodigd. Toen de wijn bijna op was, zei de moeder van Jezus tegen Hem: 'Ze hebben geen wijn meer'. 'Wat wilt u van Me?' zei Jezus. 'Mijn tijd is nog niet gekomen'. Daarop sprak zijn moeder de bedienden aan: 'Doe maar wat Hij jullie zegt: wat het ook is'. Nu stonden daar voor het Joodse reinigingsritueel zes stenen watervaten, elk met een inhoud van twee à drie metrete. Jezus zei tegen de bedienden: 'Vul de vaten met water'. Ze vulden ze tot de rand. Toen zei Hij: 'Schep er nu wat uit en breng dat naar de ceremoniemeester'. Dat deden ze. En toen de ceremoniemeester het water dat wijn geworden was, proefde – hij wist niet waar die vandaan kwam, maar de bedienden die het water geschept hadden wisten het wel – riep Hij de bruidegom en zei tegen hem: 'Iedereen zet zijn gasten eerst de goede wijn voor en als ze dronken zijn de minder goede. Maar u hebt de beste wijn tot nu bewaard!' Dit heeft Jezus in Kana, in Galilea, gedaan als eerste wonderteken; Hij toonde zo zijn grootheid en zijn leerlingen geloofden in Hem.

Een woord bij het Woord

We concentreren ons op de rol van Maria in dit verhaal. Johannes zegt eerst dat Maria op het feest aanwezig is en pas daarna dat ook Jezus en zijn leerlingen er zijn. Toch wordt ze nooit bij haar voornaam genoemd, maar altijd in haar relatie met Jezus, namelijk 'moeder van Jezus'.

Maria ziet de nood. Ze ziet altijd de nood van mensen zoals een liefhebbende moeder de nood van haar kinderen ziet. In het leven van Don Bosco is het heel vaak Maria die hem de nood van kinderen, jongeren en volwassenen aanwijst en ook de – soms zeer concrete – middelen om er iets aan te doen. Nog steeds brengt Maria de behoeften van mensen onder de aandacht van Christus en vele mensen. Want Jezus kan zoveel meer doen dan wij. Hij is de wonderdoener, niet ik.

Ze krijgt mysterieuze woorden te horen: 'Wat wilt u van Mij? Mijn tijd is nog niet gekomen'. Jezus schakelt namelijk over van de familiale bloedband naar de nieuwe familie, namelijk de gemeenschap van gelovige mensen in het Rijk van God. Daarin is Jezus volkomen gericht naar 'het uur', dat door zijn Vader bepaald is. Maar ook in die nieuwe familie is Maria de eerste gelovige.

Dat toont ze door de bedienden een christelijk-pastoraal gezien zeer wezenlijke opdracht te geven: 'Doe maar wat Hij u zeggen zal, wat het ook is'. Ze is de spirituele begeleidster die op geen enkele manier naar zichzelf verwijst maar naar Christus. Ze brengt dus de relatie mens-Christus tot stand.

In de rest van het verhaal verdwijnt ze. Ze zegt niets meer en doet niets meer. Ze cijfert zich volkomen weg. Als Jezus maar zijn tekenen kan doen en als de nood van mensen maar gelenigd wordt.

Het Woord in mijn leven

Zie ik de nood van mensen? Breng ik ze bij Jezus Christus? Zie ik uit naar concrete oplossingen? Zie ik mezelf als lid van de nieuwe 'familie' van Jezus Christus? Verwijs ik mensen naar Jezus Christus? Kan ik op de achtergrond verdwijnen om die relatie mens-Christus alle ruimte te geven?

Bidden met het Woord

Maria,
Gij zijt een groot voorbeeld voor ons.
Gij ziet de problemen van elke mens
en brengt ze bij Jezus, uw Zoon.
Velen leidt gij naar oplossingen.
Maar uw grootste zorg is
dat we in relatie leven met Jezus Christus.
Niemand kan immers meer geven dan Hij.
Laat mij uw voorbeeld volgen,
in dienst aan het Rijk Gods. Amen.

© Eric Haelvoet 2013